

Vivre sa vie

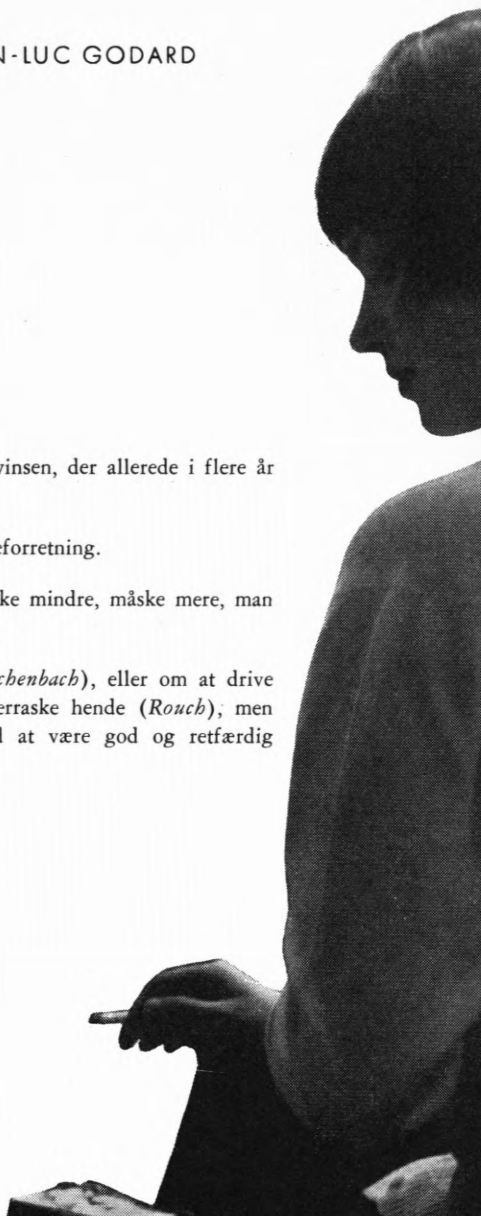
AF JEAN-LUC GODARD

Dette er historien om Nana S., en ung pige fra provinsen, der allerede i flere år har boet i Paris.

For tiden er hun ekspeditrice i en grammofonpladeforretning.

Min film vil følge hende i fem-seks måneder, måske mindre, måske mere, man kan ikke vide mere, man kan ikke vide det nøjagtigt.

Det drejer sig ikke om at udspionere Nana (*Reichenbach*), eller om at drive klapjagt på hende (*Bresson*), heller ikke om at overraske hende (*Rouch*); men blot om at følge hende: altså om intet andet end at være god og retfærdig (*Rossellini*).

De få måneder af Nanas liv, som jeg vil filme, har næsten ingen interesse for andre, men de er muligvis vigtige for Nana S.

I virkeligheden, som det hedder i sangen fra „Lola Montès“, vil Nana, der er yndefuld, d. v. s. fuld af ynde, vide at beskytte sin sjæl helt ved at give sin krop væk.

Med andre ord vil „Vivre sa vie“ føre bevis for det velbegrundede i de ord af *Montaigne*, der siger, at det er nødvendigt at give efter for andre og kun give sig hen til sig selv.

Kort sagt, i løbet af seks måneder overgiver Nana sig til prostitutionen, først som amatør, siden som professionel. „Vivre sa vie“ består af en snes af de mest betydningsfulde episoder, i filmisk forstand, fra disse seks måneder, uden a priori at ville retfærdiggøre dem eller dadle dem.

Egentlig vil jeg forsøge at gøre *det* håndgribeligt, som den moderne filosofi kalder væren i modsætning til væsen; men på samme tid, takket være filmen,

at gøre begribeligt, at der ikke er nogen egentlig opposition mellem disse to, at væren forudsætter væsen og vice versa, og at det er godt, at det er således.

Filmen begynder i en bistro i nærheden af Vaugirard. Paul og Nana diskuterer lidt svævende i caféen. Da filmen nærmest er melankolsk, er det måske på grund af den forskydningens lov, som *Renoir* holder så meget af, at Nana ofte spørger.

Paul er en mislykket journalist. Man forstår, at han og Nana har været regelmæssigt sammen de sidste år. De har sammen fået en lille dreng, som de, alt for affejende, har fået anbragt hos en eller anden. Skønt hun endnu elsker Paul, føler Nana lyst til at skifte lidt. De taler om en fyr, som hun for tiden går ud med engang imellem.

Vi genfinder Nana i grammofonpladeforretningen. Hun afløser en kammerat. Hun adspredt sig selv ved at benytte en serie af de samme clichéer med forskelligt udtryk.

Senere søger hun uden held at låne nogle tusind francs til at betale sit værelse med.

Om aftenen vil portnersken ikke lukke Nana ind, da hun ikke har betalt for sidste måned. Nana går igen og bruger de sidste penge, hun har, i biografen, da hun ikke har lyst til at træffe Paul igen. I en snack-bar i rue de la Convention tilbyder den fyr, som man allerede har talt om, hende en drink, cigaretter. Da hun ikke ved, hvor hun ellers skal gå hen, bliver hun hos ham.

Næste dag samme problem: Finde de fem tusind francs, der endnu mangler til værelset. Igen en arbejdsdag i grammofonforretningen. Om aftenen trækker Nana for første gang på Champs Elysées.

I rue Washington mønstres hun af en tilfældig mand, han går, men kommer tilbage. Han spørger hende: Nå, tager De mig med? Det er en misforståelse, men Nana siger mekanisk ja. De går. Han spørger, om det er her. Hun løfter hovedet, ser et neon-skilt: Hotel. Hun siger ja igen. Scenen slutter med et stort nærbillede af Nana, der ikke vil lade sig kysse på munden.

På boulevarderne har Nana mødt Josiane, en gammel veninde. Josiane har tidligere været billetklipperske i metroen, men sniger sig nu omkring ved Réamur-Sébastopol. De snakker sammen. Josiane køber en pull-over. Siden ledsager Nana hende til arbejdet.

Josiane præsenterer hende på en bar for Raoul. Mens de er optaget af spilleautomaterne, foretager politiet en razzia. Nana slipper bort.

Grammofonforretningen. Mellem klokken 12 og 13 går Nana ud for at spise en sandwich. Hun skriver til en dame, hvis adresse hun har fået af Josiane. Hun vedlægger et foto. Raoul kommer uventet. Han fortæller hende, at det er bedre at blive i Paris. Man tjener flere penge her.

Mens han følger hende til grammofonforretningen, stiller hun ham spørgsmål: Skal man indskrive sig et eller andet sted? Hvornår står man op om morgenen? etc . . .

Derefter ser man Nana tilbringe en ganske almindelig dag som prostitueret.

Man ser hende også en dag betjene en kunde sammen med en veninde.

Man ser hende også i færd med at danse en ny dans med Raoul i en kammerats café. Nana lægger mærke til en ung fyr, der er i gang med spilleautomaterne.

Man ser hende endelig prøve på at forlade Raoul; så ser man Raoul sælge hende videre til en anden fyr fra kliken, og Nana benytter sig af deres diskussion om regnskabet til at stikke af efter uvilkårligt at have trukket i Raoul.

Efter at regnskabet er afsluttet, flytter Nana sammen med den unge mand, som vi så i bistro'en. Før hun går på arbejde, drejer hun nøglen om hjemme.

Da hun passerer Pont des Arts, lægger hun mærke til, at Notre-Dame er meget smuk i dette blege og milde januarlys, som findes netop nu.